

Fortolkning af Landkommunalloven i dette specielle Tilfælde, at det vilde være rigtigt at vedtage en udtrykkelig Regel om, at naar Stemmerne stode lige i Amtsrådet, skulde der foregaa Lodtrækning. Jeg antager, at denne Ordning vil være meget praktisk, thi Forholdet er jo som oftest nu det, at Stemmerne ere lige delte, saaledes at der enten er 4 paa den ene Side og 4 paa den anden eller ogsaa 5 paa den ene Side og 5 paa den anden Side, de større Landeendomsbesiddere tillige med Amtmanden som den kongevalgte Formand paa den ene Side og Sogneraadens Repræsentanter paa den anden Side. Derfor tror jeg, at, naar denne Bestemmelse kommer ind i § 4 om, at Lodtrækning kan blive det Afgjørende, saa vil man i de allerfleste Tilfælde komme overens uden Lodtrækning, thi saa vil man vide at tage Hensyn til begge Sider, ellers kan det let gaa saaledes til, at de Gjenstridige kunne føre det til, at man slet ingen faar af dem, man vil have. Jeg haaber derfor, at den ærede Minister kan gaa ind paa dette Vædringsforslag, om hvilket jeg for mit eget Vedkommende, og jeg tror ogsaa, for de fleste af mine Medforlagsstilleres Vedkommende kan sige, at det for os er meget om at gjøre at faae det vedtaget. Vi have ikke villet gaa videre, fordi vi ønske denne Sag gennemført og det endnu i Mar. Vi have ligeledes tilladt os at stille et Forslag, som nærmest er en Redaktionsændring, gaende ud paa, at i § 4, 9de Linie skal Ordet „eller“ ændres til „og“. Ganste mærkeligt er det, at denne Meningsløshed er sluppet igjennem Landsthinget og kommet ned til os i Folkethinget; thi dersom det ikke forandres, vil det virkelig kunne forstaas saaledes, at de, der have anvendt mindst 300 Kr. i Præmie, kunne gjøre Fordring paa at kaldes Landbosforeninger. Der er endnu kun et Vædringsforslag tilbage stillet af dem, hvis Ordfører jeg er. — Der er ganste vist endnu et Vædringsforslag under Nr. 9, men det er der Andre, der ville tale om; jeg har ikke Noget imod det Vædringsforslag, men det hører ikke under den Del, som jeg har været med til at stille. Det er en Vædring til den saa meget omtalte og med Forventning imødesete § 9. Dette er efter min Mening den eneste noget blafede Plet i Lovforslaget, thi, hvad det Andet angaar saa kunne vi læse os til, hvad der kan komme ud af det, men hvad der kan komme ud af § 9, det veed kun Vor Herre og Indenrigsministeren. Vi ville nu haabe, at den kan blive anvendt til gjensidig Tilfredshed, men i alt Fald mene vi, at det kunde være rigtigt i 7de Linie efter Ordet „Husdyr“ at tilføje: „Foreninger for Op-

drætning og Fodringsforsøg“. Hvis vore første Vædringsforslag vedtages, saaledes at § 1 omredigeres, vil der kun blive 50,000 Kr. til disse Formaal. Vi mene, at det vil fyldestgjøre disse Formaal, som kunne komme ind under § 9, og navnlig efter at det ved første Behandling er sagt af den ærede Indenrigsminister — hvad jeg for Resten skal sige, jeg ikke personlig har Noget imod — at der ikke kunde være Tale om at bruge denne Sum til Mønstergaarde; dertil maatte man have en anden Bevilling et andet Sted. Vi mene, at det vilde være et Fremskridt i Retning af at faae § 9 anvendt til gjensidig Tilfredshed, dersom vi fik denne Forandring. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de af os stillede Vædringsforslag, og jeg vil haabe, at den ærede Indenrigsminister kan gaa ind paa dem og navnlig paa Vædringsforslaget under Nr. 6.

**Dalsgaard:** Det Vædringsforslag og Underændringsforslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Dusen) og jeg have tilladt os at stille, gaar, som ærede Medlemmer vil have bemærket, ud paa at foreslaa, at der i § 9 i Stedet for „hele Husdyrhold“ sættes „hele vel ledede og lønnende Kvæghold“. Det er jo Formaalet for al Præmiering af Husdyr at gjøre Husdyravlen i det Hele mere lønnende, og skjøndt der ganste sikkert kan siges baade en Del for og imod Præmieystemet i det Hele, og særlig hvad det System angaar, hvorefter man her udelukkende har præmieret, tvivler jeg dog ikke om, at Præmieringen i det Hele har hidraget til at gjøre Husdyrholdet bedre lønnende end hidtil. Jeg tror ikke, at vi nogensinde kunne forlade Præmieringsystemet, uden at det vil blive til Stade for vor Husdyravl, men efter min Mening har der ved den Maade, hvorpaa Præmieringen udelukkende er gaaet for sig, været Mangler. Om end som sagt Formaalet har været at gjøre Husdyravlen bedre lønnende, har man dog ved Præmieringen ikke taget Hensyn til, ikke lagt Vægt paa det Lønnende. Ved Dyrskuerne spørges der ikke om, hvorvidt Tierne af de præmierede Dyr have havt Fordel eller Tab ved Fremstillingen af dem, og enten der er Formodning om, at Frembringelsen af Dyret har været forbundet med Tab, eller det har været en lønnende Forretning, have de Dyr, der kjendtes værdige til Præmierne, faaet samme Præmie. Paa Dyrskuerne kan det maaste ikke være anderledes. Hvor der ogsaa lægges Vægt paa det Lønnende ved Sagen, maa jo Regnskaberne frem, og paa Dyrskuerne, hvor der jo i Reglen kun udstilles enkelte Dyr, er det vanske-